

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ.....**097**...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...**30 ສິງຫາ 2023**.....

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດວ່າດ້ວຍສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 91/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ກໍລະກົດ 2023 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 25/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 15 ສິງຫາ 2023.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **91** / ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **17 / 07 / 23**

ມະຕິ
ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ
(ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 63/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ທັນວາ 2015 ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 5 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະຕອນເຊົ້າຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 13 ກໍລະກົດ 2023 ແລະ ຖືກພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາໃນວາລະຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 17 ກໍລະກົດ 2023.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.
- ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສິມພອນ ພິມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 41 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 17 ກໍລະກົດ 2023

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ ຮັບປະກັນ ການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ສັດນໍ້າ, ການປະມົງ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ປອດໄພ, ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ສັດນໍ້າ ແມ່ນ ສັດທຸກຊະນິດທີ່ເກີດ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຢູ່ໃນນໍ້າ ຫຼື ມີວົງຈອນຊີວິດໄລຍະໃດໜຶ່ງຢູ່ໃນນໍ້າ ຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ນຳເອົາຈາກທຳມະຊາດມາລ້ຽງ ແລະ ຂະຫຍາຍພັນ ລວມທັງ ໄຂ່, ນໍ້າເຊື້ອ, ໂຕອ່ອນຂອງສັດນໍ້າ.

ການປະມົງ ແມ່ນ ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບ ການລ້ຽງ, ການຫາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ສັດນໍ້າ ລວມທັງການ ເຜົາລະວັງ, ປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດສັດນໍ້າ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ໄຊເຕັດ (CITES: Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora)** ໝາຍເຖິງ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຄ້າຂາຍ ສັດນໍ້າ, ສັດປ່າ ແລະ ພືດປ່າ ທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນລະຫວ່າງ ຊາດ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງ ຢູ່ ວໍຊິງຕັນດີຊີ ໃນວັນທີ 3 ມີນາ 1973 ແລະ ສປປ ລາວ ເຂົ້າເປັນພາກໃນ ໃນວັນທີ 1 ມີນາ 2004;

2. **ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບການປະມົງ** ໝາຍເຖິງ ສັດນໍ້າທີ່ມີຊີວິດ, ຜະລິດຕະພັນສັດນໍ້າ, ຜະລິດຕະ ພັນສຳຮອງຈາກສັດນໍ້າ, ຜະລິດຕະພັນທາງດ້ານຊີວະ, ເຊື້ອພະຍາດສັດນໍ້າ, ອາຫານສັດນໍ້າ, ຜະລິດຕະພັນການສັດຕະວະແພດ ແລະ ອຸປະກອນ ກ່ຽວກັບ ການລ້ຽງ, ການຫາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ສັດນໍ້າ;

3. **ຜະລິດຕະພັນສັດນໍ້າ** ໝາຍເຖິງ ຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ມາຈາກສັດນໍ້າ ເຊັ່ນ ຊາກສັດນໍ້າໝົດໂຕ, ຊີ້ນ, ໄຂ່, ນໍ້າເຊື້ອ, ໄຂ່ເຊື້ອ, ໂຕອ່ອນ, ໜັງ, ເຄື່ອງໃນ, ນໍ້າມັນປາ, ປາປິ່ນ ແລະ ກະດູກປາປິ່ນ;
4. **ຜະລິດຕະພັນສໍາຮອງຈາກສັດນໍ້າ** ໝາຍເຖິງ ກະດູກ, ກ້າງ, ເກັດ, ຄີ ແລະ ຊີ້ນສ່ວນອື່ນ ຂອງສັດນໍ້າ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມສໍາລັບການບໍລິໂພກ ຊຶ່ງສາມາດນໍາໃຊ້ໃນຈຸດປະສົງອື່ນ;
5. **ຜະລິດຕະພັນການສັດຕະວະແພດ** ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນ, ຢາສັດຕະວະແພດ ແລະ ສານເຄມີຕ່າງໆທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການກັນ, ບົ່ງມະຕິພະຍາດ, ປິ່ນປົວ ຫຼື ປ່ຽນແປງໜ້າທີ່ ຂອງອະໄວຍະວະ ຂອງສັດນໍ້າ;
6. **ໄຂ່ເຊື້ອ** ໝາຍເຖິງ ໄຂ່ສັດນໍ້າທີ່ໄດ້ຮັບການປະຕິສິນທິລະຫວ່າງ ນໍ້າເຊື້ອ ແລະ ຈຸລັງໄຂ່ຂອງສັດນໍ້າ;
7. **ໂຕອ່ອນ** ໝາຍເຖິງ ໄຂ່ເຊື້ອທີ່ມີຊີວິດ ຊຶ່ງກໍາລັງພັດທະນາເປັນລູກສັດນໍ້າ;
8. **ປາອໍ** ໝາຍເຖິງ ຝູງປາທີ່ຂຶ້ນມາໂຮມກັນເພື່ອວາງໄຂ່ ແລະ ປະສົມຜົນ ຢູ່ແມ່ນໍ້າ, ຫ້ວຍ ຫຼື ບໍລິເວນນໍ້າໃດໜຶ່ງ;
9. **ການຂະຫຍາຍພັນສັດນໍ້າ** ໝາຍເຖິງ ການເພີ່ມຈໍານວນສັດ ດ້ວຍການປະສົມຜົນ ແບບທໍາມະຊາດ, ເຄິ່ງທໍາມະຊາດ, ການປະສົມຜົນທຽມ ຫຼື ການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກວິຊາການອື່ນ;
10. **ພືດນໍ້າ** ໝາຍເຖິງ ພືດທີ່ເກີດ ແລະ ຈະເລີນເຕີບໂຕ ຢູ່ພື້ນນໍ້າ, ໜ້ານໍ້າ, ບໍລິເວນແຄມຝັ່ງນໍ້າ ທີ່ເປັນແຫຼ່ງອາຫານ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ຂອງສັດນໍ້າ;
11. **ການນໍາເຂົ້າສັດນໍ້າ** ໝາຍເຖິງ ການນໍາເອົາ ສັດນໍ້າ, ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ເຂົ້າມາລ້ຽງ, ຂະຫຍາຍຜົນ ແລະ ນໍາໃຊ້ ໃນ ສປປ ລາວ;
12. **ການສົ່ງອອກສັດນໍ້າ** ໝາຍເຖິງ ການສົ່ງ ສັດນໍ້າ, ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ອອກໄປຕ່າງປະເທດ;
13. **ການສົ່ງອອກຄົນສັດນໍ້າ** ໝາຍເຖິງ ການນໍາເອົາ ສັດນໍ້າ, ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ທີ່ໄດ້ນໍາເຂົ້າມາ ໃນ ສປປ ລາວ ແລ້ວ ສົ່ງອອກຄົນ ປະເທດຕົ້ນທາງ;
14. **ການສົ່ງຜ່ານສັດນໍ້າ** ໝາຍເຖິງ ການນໍາເອົາ ສັດນໍ້າ, ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ສົ່ງຜ່ານ ສປປ ລາວ ໄປປະເທດອື່ນ;
15. **ດິນພື້ນນໍ້າ** ໝາຍເຖິງ ທີ່ດິນຢູ່ພື້ນນໍ້າ ຊຶ່ງມີ ສັດນໍ້າ, ພືດນໍ້າ, ແຮ່ທາດ ແລະ ອື່ນໆ;
16. **ສາຍພັນ ຮຸ່ນ 1** ໝາຍເຖິງ ລູກ ທີ່ເກີດມາຈາກພໍ່ຜົນ ແມ່ຜົນ ສັດນໍ້າທໍາມະຊາດ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນໍາມາລ້ຽງ;
17. **ສາຍພັນ ຮຸ່ນ 2** ໝາຍເຖິງ ລູກ ຂອງສັດນໍ້າ ຂອງສາຍພັນຮຸ່ນ 1;
18. **ເຄື່ອງມືທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະດັບສູນ** ໝາຍເຖິງ ອາວຸດພື້ນເມືອງ ແລະ ເຄື່ອງມືຫາສັດນໍ້າແບບຜື່ນເມືອງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການສູນພັນຂອງສັດນໍ້າ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ເຕັກນິກວິຊາການ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນດ້ານທຶນ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມ, ເປັນສະໜະກອນ, ເປັນສະມາຄົມ ເພື່ອສົ່ງເສີມການລ້ຽງ, ການຫາ, ການປຸງແຕ່ງ ສັດນໍ້າ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ;
2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຖືເອົາການປົກປັກຮັກສາ, ການລ້ຽງ ເປັນວຽກງານຕົ້ນຕໍ, ເອົາການຄຸ້ມຄອງການຫາສັດນໍ້າ ເປັນວຽກງານ ສຳຄັນ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທົ່ວປວງຊືນ;
4. ມີຄວາມສະເໝີພາບ, ຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
5. ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ກຳມະສິດກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ

ສັດນໍ້າທຸກປະເພດຕາມທຳມະຊາດ ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ບໍ່ເປັນກຳມະສິດຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເປັນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງລັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວ ປະເທດ. ລັດ ຮັບຮູ້ສິດນຳໃຊ້ສັດນໍ້າຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕາມກົດໝາຍ.

ສັດນໍ້າທີ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ລ້ຽງ ແລະ ຂະຫຍາຍຜັນ ດ້ວຍເຫື່ອແຮງ ຫຼື ທຶນ ຂອງຕົນ ໂດຍໄດ້ ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນກຳມະສິດຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນັ້ນ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງ

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ມີພັນທະໃນການເຂົ້າຮ່ວມ, ປະກອບສ່ວນ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ໃນວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຕາມກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ການແຈ້ງ ຫຼື ລາຍງານ ກ່ຽວກັບການເກີດພະຍາດສັດນໍ້າ, ການກະທຳທີ່ເປັນການ ລະເມີດກົດໝາຍ, ການສະກັດກັ້ນຜົນກະທົບທາງລົບ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ.

ມາດຕາ 8 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນ ໄຫວ ແລະ ຝົວຜັນກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການຝົວຜັນ ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ພັດທະ ນາບຸກຄະລາກອນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຂະຫຍາຍຕົວ, ເຂັ້ມແຂງ, ທັນສະໄໝ ແລະ ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາ ຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ II
ສັດນໍ້າ
ໝວດທີ 1
ປະເພດສັດນໍ້າ

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ປະເພດສັດນໍ້າ

ສັດນໍ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແບ່ງເປັນ ສາມປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ສັດນໍ້າປະເພດຫວງຫ້າມ ແມ່ນ ສັດນໍ້າບັນຊີ I;
2. ສັດນໍ້າປະເພດຄຸ້ມຄອງ ແມ່ນ ສັດນໍ້າບັນຊີ II;
3. ສັດນໍ້າປະເພດທົ່ວໄປ ແມ່ນ ສັດນໍ້າບັນຊີ III.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງບັນຊີສັດນໍ້າ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ສັດນໍ້າບັນຊີ I

ສັດນໍ້າບັນຊີ I ແມ່ນ ສັດນໍ້າ ທີ່ຫາຍາກ, ຖືກໄພຂົ່ມຂູ່, ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການສູນພັນ, ມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ລະບົບນິເວດ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ.

ສັດນໍ້າບັນຊີ I ຕ້ອງໄດ້ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ສັດນໍ້າບັນຊີ II

ສັດນໍ້າບັນຊີ II ແມ່ນ ສັດນໍ້າ ທີ່ຍັງບໍ່ຖືກໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການສູນພັນ, ມີຄຸນປະໂຫຍດທາງດ້ານລະບົບນິເວດ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ.

ສັດນໍ້າບັນຊີ II ຕ້ອງມີການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ຄວບຄຸມການນໍາໃຊ້.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ສັດນໍ້າບັນຊີ III

ສັດນໍ້າບັນຊີ III ແມ່ນ ສັດນໍ້າ ທີ່ສາມາດຂະຫຍາຍພັນໄດ້ຕາມທໍາມະຊາດຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ລະບົບນິເວດ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ.

ສັດນໍ້າບັນຊີ III ສາມາດຊົມໃຊ້ໄດ້ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີການນໍາໃຊ້ແບບຍືນຍົງ.

ໝວດທີ 2
ການຄຸ້ມຄອງສັດນໍ້າ

ມາດຕາ 14 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງສັດນໍ້າ

ການຄຸ້ມຄອງສັດນໍ້າ ປະກອບດ້ວຍກິດຈະການ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ການແຈ້ງບັນຊີ ສັດນໍ້າ;
2. ການຄ້າຂາຍສັດນໍ້າ;
3. ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດນໍ້າ;
4. ການນໍາເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ສັດນໍ້າ;
5. ການຂົນສົ່ງສັດນໍ້າ;
6. ການສ້າງສວນສັດນໍ້າ;

7. ການສ້າງຝາມສັດນ້ຳ;
8. ການສະແດງສັດນ້ຳ;
9. ການສ້າງສາລະຄະດີສັດນ້ຳ;
10. ການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກສັດນ້ຳ;
11. ພິພິທະພັນສັດນ້ຳ;
12. ການເກັບຮັກສາ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ;
13. ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສັດນ້ຳຈາກການພັດທະນາໂຄງການ;
14. ກິດຈະການອື່ນ.

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່) ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ການແຈ້ງບັນຊີ ສັດນ້ຳ

ສັດນ້ຳບັນຊີ I ທີ່ນຳມາລ້ຽງ, ຂະຫຍາຍພັນຢູ່ໃນ ສວນສັດນ້ຳ, ຝາມສັດນ້ຳ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ແຈ້ງບັນຊີ ນຳຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ.

ສັດນ້ຳບັນຊີ II ທີ່ນຳມາລ້ຽງ ຫຼື ຂະຫຍາຍພັນຢູ່ໃນ ສວນສັດນ້ຳ, ຝາມສັດນ້ຳ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ທາງການຄ້າ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ແຈ້ງບັນຊີ ນຳຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງແຈ້ງບັນຊີ ຈຳນວນ, ຊະນິດພັນ, ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງຂອງສັດນ້ຳ ທີ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົນ ນຳຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ ໃນແຕ່ລະປີ.

ສຳລັບສັດນ້ຳ ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີໄຊເຕັດ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ແຈ້ງບັນຊີ ນຳໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໄຊເຕັດ ຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສັດນ້ຳບັນຊີ III ທີ່ນຳມາລ້ຽງ ຫຼື ຂະຫຍາຍພັນ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ແຈ້ງບັນຊີ ສັດນ້ຳ.

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່) ການຄ້າຂາຍສັດນ້ຳ

ສັດນ້ຳບັນຊີ I ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄ້າຂາຍຢ່າງເດັດຂາດ.

ສັດນ້ຳບັນຊີ II ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ເລີ່ມແຕ່ສາຍພັນ ຮຸ່ນ 2 ແລະ ຮຸ່ນຕໍ່ໄປ ອະນຸຍາດໃຫ້ຄ້າຂາຍໄດ້, ສ່ວນພໍ່ພັນ, ແມ່ພັນ ແລະ ສາຍພັນ ຮຸ່ນ 1 ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄ້າຂາຍ. ພໍ່ພັນ, ແມ່ພັນ ໃຫ້ປ່ອຍຄືນ ສູ່ທຳມະຊາດ, ສ່ວນສາຍພັນ ຮຸ່ນ 1 ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ເປັນພໍ່ແມ່ພັນ ຫຼື ປ່ອຍຄືນສູ່ທຳມະຊາດ.

ສັດນ້ຳບັນຊີ III ອະນຸຍາດໃຫ້ຄ້າຂາຍ ຕາມກົດໝາຍ.

ການຄ້າຂາຍສັດນ້ຳ ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີໄຊເຕັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 17 (ໃໝ່) ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດນ້ຳ

ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດນ້ຳ ບັນຊີ I ແລະ ບັນຊີ II ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ລະຫວ່າງ ແຂວງຕໍ່ແຂວງ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຜະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຕ້ອງມີ ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດນ້ຳ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບໄມຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນຖິ່ນກຳເນີດ ຫຼື ແຫຼ່ງທີ່ມາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດນ້ຳ ບັນຊີ I ແລະ ບັນຊີ II ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ລະຫວ່າງ ເມືອງຕໍ່ເມືອງ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຕ້ອງມີ ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດນ້ຳ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບໄມຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນຖິ່ນກຳເນີດ ຫຼື ແຫຼ່ງທີ່ມາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດນ້ຳບັນຊີ III ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ແຕ່ຕ້ອງມີໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດນ້ຳ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບໄມຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ສັດນ້ຳ

ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ສັດນ້ຳ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສັດນ້ຳບັນຊີ I ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;

2. ສັດນ້ຳ ບັນຊີ II ແລະ ບັນຊີ III ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດແຜນການປະຈຳປີ ສຳລັບການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ສັດນ້ຳ ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ.

ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານ ສັດນ້ຳ ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳທຸກຊະນິດ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີໄຊເຕັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ການຂົນສົ່ງສັດນ້ຳ

ການຂົນສົ່ງສັດນ້ຳ ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານການປະຕິບັດງານທີ່ດີ ສຳລັບສັດນ້ຳ, ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ແຕ່ລະຊະນິດ ທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ການສ້າງສວນສັດນ້ຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດສ້າງສວນສັດນ້ຳ ເພື່ອສະສົມ, ຂະຫຍາຍພັນ, ສະແດງສັດນ້ຳ; ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນ ຮູ້ຈັກຄຸນປະໂຫຍດ, ຮັກ, ຫວງແຫນ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ສັດນ້ຳ ໃຫ້ຍືນຍົງ ໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດນຳກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ກ່ຽວກັບການສ້າງສວນສັດນ້ຳ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ການສ້າງຟາມສັດນ້ຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ສ້າງຟາມສັດນ້ຳ ເພື່ອເອົາສັດນ້ຳ ຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ໄດ້ມີການຂະຫຍາຍພັນແລ້ວ ມາລ້ຽງ, ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ຂະຫຍາຍພັນເປັນສິນຄ້າ ຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດ ນຳກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ກ່ຽວກັບການສ້າງຟາມສັດນ້ຳ ແຕ່ລະຊະນິດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ການສະແດງສັດນ້ຳ

ການນຳເອົາສັດນ້ຳ ໄປສະແດງຢູ່ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງພາຍໃນປະເທດ ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ.

ການນຳເອົາສັດນ້ຳ ອອກໄປສະແດງຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ນຳເອົາສັດນ້ຳຈາກຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາສະແດງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ນຳອອກ ຫຼື ນຳເຂົ້າ ຊົ່ວຄາວ ນຳລັດຖະບານ ສຳລັບສັດນ້ຳບັນຊີ I ແລະ ນຳກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສຳລັບສັດນ້ຳ ບັນຊີ II ແລະ ບັນຊີ III ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການນຳເອົາສັດນ້ຳອອກໄປສະແດງຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນ ເມື່ອຮອດກຳນົດເວລາຕາມສັນຍາແລ້ວ ຕ້ອງນຳສົ່ງສັດນ້ຳນັ້ນຄືນ. ໃນກໍລະນີສັດນ້ຳດັ່ງກ່າວ ຫາກມີການອອກລູກ ກໍຕ້ອງນຳສົ່ງລູກມາພ້ອມ, ຖ້າສັດນ້ຳທີ່ນຳໄປສະແດງຫາກຕາຍ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງ ຊາກ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນຂອງ ສັດນ້ຳນັ້ນຄືນ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕາມສັນຍາ.

ການນໍາເອົາສັດນໍ້າໄປສະແດງຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນຕ້ອງມີ ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດນໍ້າ, ໃບຢັ້ງຢືນກໍາມະສິດສັດນໍ້າ ຫຼື ສັນຍາ, ສັນຍາຄໍ້າປະກັນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຂອງປະເທດນໍາເຂົ້າ.

ສໍາລັບການນໍາເອົາສັດນໍ້າທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີໄຊເຕັດ ໄປສະແດງຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ການສ້າງສາລະຄະດີສັດນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ສ້າງສາລະຄະດີສັດນໍ້າ ເພື່ອເຜີຍແຜ່, ປຸກຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນໍາໃຊ້ສັດນໍ້າ ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວທໍາມະຊາດ, ວິຖີດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ວັດທະນະທໍາອັນດີງາມ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ການທ່ອງທ່ຽວ ແບບອະນຸລັກສັດນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດດໍາເນີນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕິດພັນກັບການອະນຸລັກສັດນໍ້າ ຕາມທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ ແລະ ບໍ່ສິ່ງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ຊີວະນານາຊີວະ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຕ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ພິພິທະພັນສັດນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດສ້າງພິພິທະພັນສັດນໍ້າ ເພື່ອເປັນສະຖານທີ່ສະສົມ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ທຸກປະເພດ ແຕ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່) ການເກັບຮັກສາ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ

ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ທີ່ໄດ້ຈາກ ການມອບ, ການສົ່ງຄືນ ຫຼື ການຮິບ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ ໃນສະຖານທີ່ປອດໄພ ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ສໍາລັບ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີໄຊເຕັດ ໃຫ້ນໍາມາເກັບຮັກສາໄວ້ ຢູ່ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຊເຕັດ.

ສໍາລັບ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ທີ່ຖືກຍຶດ ໃນຂະບວນການດໍາເນີນຄະດີ ຕ້ອງໄດ້ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນສະຖານທີ່ປອດໄພ ຈົນກວ່າຈະສິ້ນສຸດການດໍາເນີນຄະດີ. ໃນກໍລະນີ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ທີ່ມີລັກສະນະເນົ້າເປື້ອຍ ຫຼື ບໍ່ສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ດິນ ຫຼື ເກັບຮັກສາທີ່ນໍາໃຊ້ງົບປະມານສູງ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກໍາມະການ ເພື່ອແກ້ໄຂຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສັດນໍ້າຈາກການພັດທະນາໂຄງການ

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ສັດນໍ້າ ແລະ ຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດນໍ້າ. ໃນກໍລະນີໂຄງການຫາກສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສັດນໍ້າ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລໍາດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ການຊີດເຊີຍຕາມກົດໝາຍ.

ໃນໄລຍະກະກຽມໂຄງການ, ຖ້າຜົນຂອງການປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ ບໍ່ສາມາດທົດແທນຊີວະນານາຊີວະເທົ່າເດີມ, ໂຄງການດັ່ງກ່າວ ກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກໍານົດກ່ຽວກັບການຊີດເຊີຍຜົນກະທົບຕໍ່ສັດນໍ້າ.

ໝວດທີ 3 **ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ສັດນໍ້າ**

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ສັດນໍ້າ

ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ສັດນໍ້າ ປະກອບດ້ວຍກິດຈະການ ດັ່ງນີ້:

1. ການສໍາຫຼວດສັດນໍ້າ;
2. ການກໍານົດຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ເຂດປົກປັກຮັກສາພັນ ສັດນໍ້າ;
3. ການສ້າງວັງສະຫງວນ;
4. ການສ້າງສູນຟື້ນຟູສຸຂະພາບສັດນໍ້າ;
5. ການພັດທະນາສັດນໍ້າ;
6. ກິດຈະການອື່ນ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ການສໍາຫຼວດສັດນໍ້າ

ການສໍາຫຼວດສັດນໍ້າ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຊະນິດ, ຈຳນວນ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ສະພາບການຄົງຕົວ, ການຂະຫຍາຍຕົວ, ຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສ, ເຂດປົກປັກຮັກສາພັນ ສັດນໍ້າ ແລະ ອື່ນໆ.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການໃນການສໍາຫຼວດສັດນໍ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສ້າງເປັນລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານໄວ້ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນພັດທະນາສັດນໍ້າ ແຕ່ລະເຂດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງໃນການສໍາຫຼວດ ຫຼື ຕ້ອງການຂໍ້ມູນການສໍາຫຼວດສັດນໍ້າ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ການກໍານົດຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ເຂດປົກປັກຮັກສາພັນ ສັດນໍ້າ

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍານົດຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ເຂດປົກປັກຮັກສາພັນ ສັດນໍ້າ ຕາມຂໍ້ມູນຕົວຈິງທີ່ໄດ້ຈາກການສໍາຫຼວດ ດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ເປັນຕົ້ນ ເຂດທີ່ມີເງື່ອນໄຂສ້າງວັງສະຫງວນ, ເຂດປ່າອໍ, ແຫຼ່ງສັດນໍ້າວາງໄຂ່, ເຂດຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງລູກສັດນໍ້າໄວອ່ອນ.

ມາດຕາ 31 (ໃໝ່) ການສ້າງວັງສະຫງວນ

ວັງສະຫງວນ ແມ່ນ ແຫຼ່ງນໍ້າໃດໜຶ່ງ ທີ່ກໍານົດຂຶ້ນຢູ່ຕາມ ແມ່ນໍ້າ, ອ່າງເກັບນໍ້າ, ອ່າງຮັບນໍ້າ ທີ່ມີນໍ້າຕະຫຼອດປີ ເພື່ອເປັນແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ແຜ່ພັນຢ່າງປອດໄພຂອງສັດນໍ້າ.

ການສ້າງວັງສະຫງວນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍານົດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະ ປົກປັກຮັກສາວັງສະຫງວນ ແລະ ປະກອບສ່ວນທຶນ, ວັດຖຸປະກອນ ເຂົ້າໃນການບຸລະນະວັງສະຫງວນ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ການສ້າງສູນຟື້ນຟູສຸຂະພາບສັດນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງສູນຟື້ນຟູສຸຂະພາບສັດນໍ້າ ເພື່ອເປັນບ່ອນ ຝັກຟື້ນ, ປິ່ນປົວ ສັດນໍ້າ ທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດ, ບາດເຈັບ ຫຼື ອ່ອນເພຍ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ໃນກໍລະນີສັດນໍ້າ ທີ່ຖືກຍຶດ, ອາຍັດ, ຮິບ ຫຼື ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມອບໃຫ້ ຕ້ອງໄດ້ນໍາມາກວດສຸຂະພາບ, ພື້ນຜູ້ ແລະ ປິ່ນປົວ ຢູ່ສູນພື້ນຜູ້ສຸຂະພາບສັດນໍ້າ.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກໍານົດລະບຽບການກ່ຽວກັບການສ້າງສູນພື້ນຜູ້ສຸຂະພາບສັດນໍ້າ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ການພັດທະນາສັດນໍ້າ

ການພັດທະນາສັດນໍ້າ ແມ່ນ ການຂະຫຍາຍພັນສັດນໍ້າທຸກປະເພດ ຕາມທໍາມະຊາດ ໃຫ້ມີຈໍານວນເພີ່ມຂຶ້ນ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ມາດຕະການດ້ານເຕັກນິກວິທະຍາສາດ ທັງແມ່ນການພື້ນຜູ້ບູລະນະຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ເສື່ອມໂຊມ ລວມທັງ ແຫຼ່ງອາຫານ ແລະ ແຫຼ່ງແຜ່ພັນ ເພື່ອໃຫ້ສັດນໍ້າດັ່ງກ່າວ ສາມາດມີຊີວິດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງປຸກລະດົມ ທົ່ວປວງຊົນ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາສັດນໍ້າ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງພັດທະນາພັນສັດນໍ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ະໂຍບາຍ, ວິທີການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍານົດ.

**ໝວດທີ 4
ການນໍາໃຊ້ສັດນໍ້າ**

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ປະເພດ ການນໍາໃຊ້ສັດນໍ້າ

ການນໍາໃຊ້ສັດນໍ້າ ມີ ສີ່ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການນໍາໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ;
2. ການນໍາໃຊ້ເພື່ອຄອບຄົວ;
3. ການນໍາໃຊ້ຕາມປະເພນີ;
4. ການນໍາໃຊ້ເພື່ອທຸລະກິດ.

ການນໍາໃຊ້ສັດນໍ້າທຸກປະເພດ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ, ຄວາມສົມດຸນຂອງລະບົບນິເວດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ການນໍາໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ການນໍາໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແມ່ນ ການນໍາເອົາສັດນໍ້າ ລວມທັງ ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດນໍ້າ ມາຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນລວມ ເປັນຕົ້ນ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການກິລາ, ການສະແດງ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ.

ການນໍາໃຊ້ສັດນໍ້າບັນຊີ I ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ.

ການນໍາໃຊ້ສັດນໍ້າບັນຊີ II ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕາມການສະເໜີຂອງຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ.

ການນໍາໃຊ້ສັດນໍ້າບັນຊີ III ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການນໍາໃຊ້ເພື່ອຄອບຄົວ

ການນໍາໃຊ້ເພື່ອຄອບຄົວ ແມ່ນ ການນໍາເອົາສັດນໍ້າ ລວມທັງ ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ບັນຊີ III ມານໍາໃຊ້ເພື່ອ ບໍລິໂພກ, ເປັນຢາປົວພະຍາດ, ເອ້ຢ້ອງ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມລະດູການ ແລະ ສະຖານທີ່ທີ່ອະນຸຍາດ, ນໍາໃຊ້ວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະກັບສູນ.

ສໍາລັບການນໍາໃຊ້ສັດນໍ້າບັນຊີ II ເພື່ອຄອບຄົວ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ຕາມປະເພນີ

ການນຳໃຊ້ຕາມປະເພນີ ແມ່ນ ການນຳເອົາສັດນ້ຳ ລວມທັງ ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ບັນຊີ II ແລະ ບັນຊີ III ມານຳໃຊ້ເພື່ອຄວາມຈຳເປັນທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອຖື ທີ່ເຄີຍປະຕິບັດກັນມາ ເປັນຕົ້ນ ປ່ອຍປາ, ປ່ອຍອ່ຽນ, ປ່ອຍກົບ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ເພື່ອທຸລະກິດ

ການນຳໃຊ້ເພື່ອທຸລະກິດ ແມ່ນ ການນຳເອົາສັດນ້ຳ ລວມທັງ ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນ້ຳ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ເຊັ່ນ ພິພິທະພັນສັດນ້ຳ, ສວນສັດນ້ຳ, ຟາມສັດນ້ຳ, ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກຄືນ, ສົ່ງຜ່ານ ແລະ ການສ້າງສາລະຄະດີສັດນ້ຳ.

ການນຳໃຊ້ເພື່ອທຸລະກິດ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

**ພາກທີ III
ການປະມົງ
ໜວດທີ 1
ຮູບແບບການປະມົງ**

ມາດຕາ 39 ຮູບແບບການປະມົງ

ການປະມົງ ມີ ສອງຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

- 1. ການປະມົງແບບຄອບຄົວ;
- 2. ການປະມົງແບບທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 40 ການປະມົງແບບຄອບຄົວ

ການປະມົງແບບຄອບຄົວ ແມ່ນ ການລ້ຽງ, ການຫາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ສັດນ້ຳ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍເພື່ອຊົມໃຊ້ ໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງຄອບຄົວ ຊຶ່ງບໍ່ມີເປົ້າໝາຍເພື່ອຈຳໜ່າຍເປັນລາຍຮັບຕົ້ນຕໍ.

ມາດຕາ 41 ການປະມົງແບບທຸລະກິດ

ການປະມົງແບບທຸລະກິດ ແມ່ນ ການລ້ຽງ, ການຫາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ສັດນ້ຳ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອຈຳໜ່າຍເປັນ ລາຍຮັບຕົ້ນຕໍ.

**ໜວດທີ 2
ການລ້ຽງສັດນ້ຳ**

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ການລ້ຽງສັດນ້ຳ

ການລ້ຽງສັດນ້ຳ ແມ່ນ ການນຳເອົາສັດນ້ຳມາລ້ຽງໃນສະຖານທີ່, ແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ໂດຍມີການນຳໃຊ້ແນວພັນສັດນ້ຳ, ອາຫານ ແລະ ມີການດູແລສຸຂະພາບສັດນ້ຳທີ່ດີ, ບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສັດນ້ຳ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສັດນ້ຳ ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ມີຜົນຜະລິດສູງ.

ສັດນໍ້າບັນຊີ I ທີ່ໄດ້ມາຈາກທໍາມະຊາດ ຫຼື ຈາກບ່ອນອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ຂະຫຍາຍພັນ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລ້ຽງຢ່າງເດັດຂາດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີຈໍາເປັນ ເພື່ອການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຂະຫຍາຍພັນທີ່ບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ.

ສັດນໍ້າບັນຊີ II ອະນຸຍາດໃຫ້ລ້ຽງ ເພື່ອການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຂະຫຍາຍພັນ. ໃນກໍລະນີສັດນໍ້າຊະນິດ ດັ່ງກ່າວ ຫາກໄດ້ມີການຂະຫຍາຍພັນແລ້ວ ເລີ່ມແຕ່ສາຍພັນ ຮຸ່ນ 1 ແລະ ຮຸ່ນຕໍ່ໄປ ອະນຸຍາດໃຫ້ລ້ຽງແບບຄອບຄົວ ແລະ ແບບທຸລະກິດ ຕາມກົດໝາຍ.

ສັດນໍ້າບັນຊີ III ອະນຸຍາດ ໃຫ້ລ້ຽງແບບຄອບຄົວ ແລະ ແບບທຸລະກິດ ຕາມກົດໝາຍ.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກໍານົດມາດຕະຖານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດນໍ້າ.

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່) ການສໍາຫຼວດກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດນໍ້າ

ການສໍາຫຼວດກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດນໍ້າ ແມ່ນ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່, ເນື້ອທີ່ການລ້ຽງ, ຊະນິດພັນ ສັດນໍ້າ, ຮູບແບບ, ວິທີການລ້ຽງ, ຜົນຜະລິດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການໃນການສໍາຫຼວດການລ້ຽງສັດນໍ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະ ແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນພັດທະນາການລ້ຽງສັດນໍ້າແຕ່ ລະເຂດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສໍາຫຼວດກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດນໍ້າ ຕ້ອງອະນຸຍາດນໍາຂະແໜງ ການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການສໍາຫຼວດ ຕ້ອງລາຍງານຜົນການສໍາ ຫຼວດຕໍ່ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ.

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່) ການກໍານົດເຂດລ້ຽງສັດນໍ້າ

ເຂດລ້ຽງສັດນໍ້າ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ຫຼື ແຫຼ່ງນໍ້າທີ່ເປັນບ່ອນລ້ຽງສັດນໍ້າ ຊຶ່ງກໍານົດຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນຕົວຈິງທີ່ໄດ້ ຈາກການສໍາຫຼວດ.

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍານົດເຂດລ້ຽງສັດນໍ້າເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ພ້ອມທັງແຈ້ງເຂດລ້ຽງສັດນໍ້າ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງລ້ຽງສັດນໍ້າຊາບ.

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່) ແນວພັນສັດນໍ້າ

ແນວພັນສັດນໍ້າ ແມ່ນ ພໍ່ພັນ, ແມ່ພັນ, ນໍ້າເຊື້ອ, ໄຂ່ເຊື້ອ ແລະ ໂຕອ່ອນ ຂອງສັດນໍ້າ ທີ່ມີລັກສະນະທາງພັນທຸກໍາທີ່ ເດັ່ນ ທີ່ຖືກຍັງຢືນແຫຼ່ງກໍານົດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນ ຕາມລະບຽບການ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂະຫຍາຍພັນສັດນໍ້າ.

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາແນວພັນສັດນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ການຂຶ້ນທະບຽນແນວພັນສັດນໍ້າ, ການສືບຢ້ອນຫຼັງປະຫວັດສັດນໍ້າ ເພື່ອນໍາໃຊ້ແນວພັນສັດນໍ້າ ເຂົ້າໃນການລ້ຽງໃຫ້ມີຜົນ ຜະລິດສູງ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ການຂຶ້ນທະບຽນແນວພັນສັດນໍ້າ

ການຂຶ້ນທະບຽນແນວພັນສັດນໍ້າ ແມ່ນ ຂະບວນການຍັງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງ ແນວພັນສັດນໍ້າ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້.

ແນວພັນສັດນໍ້າ ທີ່ໄດ້ຈາກການຄົ້ນຄວ້າ, ທົດລອງ ແລະ ນໍາເຂົ້າ ເພື່ອຈໍາໜ່າຍ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການລ້ຽງ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແນວພັນສັດນໍ້າ ນໍາກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການ ຂຶ້ນທະບຽນແນວພັນສັດນໍ້າ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່) ແນວພັນສັດນໍ້າທີ່ຍົກເວັ້ນການຂຶ້ນທະບຽນ

ແນວພັນສັດນໍ້າ ທີ່ຍົກເວັ້ນການຂຶ້ນທະບຽນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແນວພັນສັດນໍ້າ ທີ່ສົ່ງອອກຄືນ, ສົ່ງຜ່ານ ຫຼື ນໍາເຂົ້າ ເພື່ອຜະລິດແລ້ວສົ່ງອອກຕາມສັນຍາລົງທຶນລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນກັບຕ່າງປະເທດ;
 2. ແນວພັນສັດນໍ້າ ທີ່ນໍາເຂົ້າເພື່ອການ ຄົ້ນຄວ້າ, ທົດລອງ, ສາທິດ, ທົດສອບ, ວາງສະແດງ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ເປັນຂອງຂວັນ, ແລກປ່ຽນ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນຂອງລັດ.
- ແນວພັນສັດນໍ້າທີ່ຍົກເວັ້ນການຂຶ້ນທະບຽນ ກ່ອນຈະນໍາເຂົ້ານັ້ນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ອາຫານສັດນໍ້າ

ອາຫານສັດນໍ້າ ແມ່ນ ສິ່ງທີ່ສັດນໍ້າສາມາດກິນໄດ້ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຖືກປຸງແຕ່ງ ແບບສໍາເລັດຮູບ, ເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບ ຫຼື ບໍ່ທັນໄດ້ປຸງແຕ່ງ ທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການລ້ຽງສັດນໍ້າ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນຜະລິດຕາມຄວາມຕ້ອງການ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຜະລິດ, ນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ຈໍາໜ່າຍ ອາຫານສັດນໍ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ອຸປະກອນລ້ຽງສັດນໍ້າ

ອຸປະກອນລ້ຽງສັດນໍ້າ ແມ່ນ ອຸປະກອນທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການລ້ຽງ ແລະ ການຂະຫຍາຍພັນສັດນໍ້າ ເຊັ່ນ ເຄື່ອງປະສົມອາຫານ, ເຄື່ອງໃຫ້ອາຫານ, ເຄື່ອງມືສໍາລັບການປະສົມຜົນ, ເຄື່ອງຝັກໄຂ່, ເຄື່ອງອະນຸບານ, ກະຊັງ, ເຄື່ອງກວດກາຄຸນນະພາບນໍ້າ, ເຄື່ອງປັ້ນນໍ້າ, ເຄື່ອງຕອງນໍ້າ, ປໍ້າລົມ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການສັດຕະວະແພດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຜະລິດ, ນໍາເຂົ້າ ແລະ ຈໍາໜ່າຍ ອຸປະກອນລ້ຽງສັດນໍ້າ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ.

**ໝວດທີ 3
ການຫາສັດນໍ້າ**

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ການຫາສັດນໍ້າ

ການຫາສັດນໍ້າ ແມ່ນ ການຈັບ ຫຼື ການດັກເອົາສັດນໍ້າ ທໍາມະຊາດ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການຕ່າງໆ. ການຫາສັດນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສັດນໍ້າບັນຊີ I ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫາຢ່າງເດັດຂາດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີຈໍາເປັນ ເພື່ອການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຂະຫຍາຍພັນທີ່ບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ແຕ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ສັດນໍ້າບັນຊີ II ອະນຸຍາດໃຫ້ຫາ ຕາມການກໍານົດຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ສັດນໍ້າບັນຊີ III ອະນຸຍາດໃຫ້ຫາ ຍົກເວັ້ນລະດູວາງໄຂ່.

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່) ການສໍາຫຼວດກ່ຽວກັບການຫາສັດນໍ້າ

ການສໍາຫຼວດກ່ຽວກັບການຫາສັດນໍ້າ ແມ່ນ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພື້ນທີ່ແຫຼ່ງນໍ້າ, ຊະນິດສັດນໍ້າ, ວິທີການຫາ, ອຸປະກອນ, ແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການໃນການສໍາຫຼວດກ່ຽວກັບການຫາສັດນໍ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງເປັນຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງການຫາສັດນໍ້າ ແຕ່ລະເຂດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສໍາຫຼວດກ່ຽວກັບການຫາສັດນໍ້າ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການສໍາຫຼວດ ຕ້ອງລາຍງານຜົນການສໍາຫຼວດຕໍ່ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່) ການກໍານົດເຂດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫາສັດນໍ້າ

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍານົດເຂດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫາສັດນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ວັງສະຫງວນ, ເຂດປາອໍ, ແຫຼ່ງສັດນໍ້າວາງໄຂ່, ເຂດຈະລິນເຕີບໂຕຂອງລູກປາໄວອ່ອນ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ເຄື່ອງມືຫາສັດນໍ້າ

ເຄື່ອງມືຫາສັດນໍ້າ ແມ່ນ ອຸປະກອນທີ່ນໍາໃຊ້ໃນການຈັບ, ດັກ ສັດນໍ້າ ເຊັ່ນ ເບັດ, ແຫ, ມອງ, ກະດູ່ງ, ຕຸ້ມ, ລັນ, ລອບ, ສຸ່ມ, ອວນ, ເຄື່ອງຄົ້ນຫາສັດນໍ້າ ແລະ ເຄື່ອງດູດສັດນໍ້າ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຜະລິດ, ນໍາໃຊ້, ນໍາເຂົ້າ ແລະ ຈໍາໜ່າຍ ອວນ, ເຄື່ອງຄົ້ນຫາສັດນໍ້າ, ເຄື່ອງດູດສັດນໍ້າ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືຫາສັດນໍ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ສັດນໍ້າສາມາດຂະຫຍາຍພັນແບບຍືນຍົງ, ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການຫາສັດນໍ້າ ແບບດັບສູນ.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກໍານົດລະບຽບການກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືຫາສັດນໍ້າ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ເຮືອປະມົງ

ເຮືອປະມົງ ແມ່ນ ພາຫະນະທາງນໍ້າທີ່ມີເຄື່ອງຈັກ ທຸກປະເພດ ທີ່ນໍາໃຊ້ໃນການຫາ, ບັນທຸກ, ເກັບກູ້, ຂົນສົ່ງ ຫຼື ເກັບຮັກສາ ສັດນໍ້າຂອງຊາວປະມົງ. ເຮືອປະມົງ ຕ້ອງມີຄຸນນະພາບດີ, ມີອຸປະກອນຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ.

ເຮືອປະມົງ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນນໍາຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ຊາວປະມົງ

ຊາວປະມົງ ແມ່ນ ຜູ້ປະກອບອາຊີບໃນການຫາສັດນໍ້າ ແລະ ມີລາຍຮັບຕົ້ນຕໍຈາກການຫາສັດນໍ້າ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນບັນຊີເປັນຊາວປະມົງ.

ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂຶ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ຂຶ້ນບັນຊີຊາວປະມົງ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ. ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກໍານົດຂັ້ນຕອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນການຂຶ້ນບັນຊີຊາວປະມົງ.

**ໝວດທີ 4
ການປຸງແຕ່ງສັດນໍ້າ**

ມາດຕາ 56 (ໃໝ່) ການປຸງແຕ່ງສັດນໍ້າ

ການປຸງແຕ່ງສັດນໍ້າ ແມ່ນ ຂະບວນການແປຮູບສັດນໍ້າ ດ້ວຍກໍາມະວິທີຕ່າງໆ ໂດຍນໍາໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ແຮງງານຄົນ ເພື່ອປ່ຽນສະພາບຂອງສັດນໍ້າໄປສູ່ຜະລິດຕະພັນສັດນໍ້າ.

ການປຸງແຕ່ງສັດນໍ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານປຸງແຕ່ງສັດນໍ້າ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກໍານົດມາດຕະຖານປຸງແຕ່ງສັດນໍ້າ.

ມາດຕາ 57 (ໃໝ່) ມາດຕະຖານດ້ານສຸຂານາໄມ

ມາດຕະຖານດ້ານສຸຂານາໄມ ແມ່ນ ມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການປຸງແຕ່ງສັດນ້ຳ ເພື່ອໃຫ້ຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ມີຄວາມສະອາດ, ປອດໄພ, ບໍ່ປົນເປື້ອນຈາກເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ເຄມີອັນຕະລາຍ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດມາດຕະຖານດ້ານສຸຂານາໄມ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານດ້ານສຸຂານາໄມ ທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນກຳນົດ.

ມາດຕາ 58 (ໃໝ່) ການບັນຈຸ, ຕິດສະຫຼາກ ແລະ ຫຸ້ມຫໍ່ ຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ

ຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ຕ້ອງບັນຈຸໃສ່ພາຊະນະທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ, ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳເສື່ອມຄຸນໄວ, ມີສານປົນເປື້ອນ ແລະ ນຳໃຊ້ສະເພາະແຕ່ລະຊະນິດເທົ່ານັ້ນ.

ຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ຕ້ອງມີສະຫຼາກທີ່ປົ່ງບອກຂໍ້ມູນລະອຽດກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຊັດເຈນ.

ການຫຸ້ມຫໍ່ຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານດ້ານສຸຂານາໄມ ແລະ ນຳໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ຖືກກັບຄຸນລັກສະນະຂອງຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ແຕ່ລະຊະນິດ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ.

ມາດຕາ 59 (ໃໝ່) ການເກັບຮັກສາ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ

ການເກັບຮັກສາ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ແຕ່ລະຊະນິດ, ຫຼັກການເກັບຮັກສາ ແລະ ຂົນສົ່ງທີ່ດີ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຂອງຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດມາດຕະຖານການເກັບຮັກສາ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ.

ໝວດທີ 5

ການເຝົ້າລະວັງ, ປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ພະຍາດສັດນ້ຳ

ມາດຕາ 60 (ໃໝ່) ການເຝົ້າລະວັງພະຍາດສັດນ້ຳ

ການເຝົ້າລະວັງພະຍາດສັດນ້ຳ ແມ່ນ ການຕິດຕາມ, ເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແລະ ພະຍາດສັດນ້ຳ ຢ່າງເປັນລະບົບ ລວມທັງການລາຍງານ ແລະ ແຈ້ງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດ ໃຫ້ທັນການ.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດຳເນີນການເຝົ້າລະວັງພະຍາດສັດນ້ຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສ້າງແຜນເຝົ້າລະວັງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການເຝົ້າລະວັງພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ແຕ່ລະປະເພດ.

ມາດຕາ 61 (ໃໝ່) ການປ້ອງກັນພະຍາດສັດນ້ຳ

ການປ້ອງກັນພະຍາດສັດນ້ຳ ແມ່ນ ການກຳນົດແຜນການ ແລະ ມາດຕະການດ້ານວິຊາການ ກ່ອນການເກີດພະຍາດເພື່ອກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນປັດໄຈສ່ຽງ ທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດພະຍາດສັດນ້ຳ ເປັນຕົ້ນ ການອະນາໄມຂ້າເຊື້ອ ໜອງ, ອ່າງ, ພາຊະນະບັນຈຸ, ອຸປະກອນ, ຜູ້ລ້ຽງສັດນ້ຳ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລ້ຽງສັດນ້ຳ ຕ້ອງດຳເນີນການປ້ອງກັນພະຍາດສັດນ້ຳຢ່າງເປັນປົກກະຕິຕາມການແນະນຳຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ

ພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ແມ່ນ ພະຍາດສັດນ້ຳຮ້າຍແຮງ ທີ່ສາມາດຕິດຕໍ່ຈາກສັດນ້ຳສູ່ສັດນ້ຳ, ສັດນ້ຳສູ່ສັດບົກ ຫຼື ຈາກສັດນ້ຳສູ່ຄົນ ຊຶ່ງມີການແຜ່ລາມໄວ, ສ້າງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຂອງ ສັດ ແລະ ຄົນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງກຳນົດບັນຊີພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ບົນຜືນຖານບັນຊີພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ຂອງອົງການສຸຂະພາບສັດສາກົນ ແລ້ວປະກາດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 63 (ໃໝ່) ການລາຍງານພະຍາດສັດນ້ຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ພົບເຫັນ ຫຼື ສົງໄສ ສັດນ້ຳ ຕິດພະຍາດທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ຫຼື ຕາຍເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ໃກ້ຄຽງກັນ ຕ້ອງລາຍງານ ຕໍ່ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາຍໃນເວລາ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ.

ໃນກໍລະນີໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ການພົບເຫັນພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງແລ້ວ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງອອກແຈ້ງການ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະຊົນ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນກໍລະນີພະຍາດສັດນ້ຳຕິດຕໍ່ຈາກສັດນ້ຳສູ່ຄົນ ກໍຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ພາຍໃນເວລາ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ.

ໃນກໍລະນີກວດພົບ ຫຼື ຢັ້ງຢືນ ສາເຫດການຕາຍຂອງສັດນ້ຳຈຳນວນຫຼາຍທີ່ບໍ່ແມ່ນພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 64 (ໃໝ່) ການປະກາດ ແລະ ການຍົກເລີກ ເຂດລະບາດພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ ເຂດລະບາດພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຕ່ລະຂັ້ນ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າພະຍາດລະບາດເກີດຂຶ້ນໃນຂອບເຂດ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ນັ້ນ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ;
2. ຖ້າພະຍາດລະບາດເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແຕ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດແຂວງໃດໜຶ່ງ ຫຼື ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ນັ້ນ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ;
3. ຖ້າພະຍາດລະບາດເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງແຂວງ ໃຫ້ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ.

ໃນການປະກາດເປັນເຂດລະບາດພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງນັ້ນ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງກຳນົດຂອບເຂດຂອງການຄວບຄຸມ ແລະ ເຜົາລະວັງໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດ ເພື່ອຄວບຄຸມການລະບາດ ແລະ ວາງມາດຕະການແກ້ໄຂ ລວມທັງແຈ້ງເຕືອນບໍ່ໃຫ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍສັດນ້ຳ, ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ ເຂົ້າ, ອອກ ຫຼື ຜ່ານເຂດດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຄະນະສະເພາະກິດ.

ເຂດລະບາດພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ຈະຖືກຍົກເລີກໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຫາກໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂແລ້ວ ແລະ ໝັ້ນໃຈວ່າການລະບາດດັ່ງກ່າວໄດ້ສະຫງົບລົງແລ້ວ ຈຶ່ງສະເໜີໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາປະກາດຍົກເລີກເຂດລະບາດພະຍາດສັດນ້ຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ.

ມາດຕາ 65 (ໃໝ່) ການຄວບຄຸມພະຍາດສັດນ້ຳ

ການຄວບຄຸມພະຍາດສັດນ້ຳ ແມ່ນ ການຈຳກັດພະຍາດທີ່ພວມເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ໃຫ້ແຜ່ລາມອອກສູ່ວົງກວ້າງ ແລະ ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ສັດ ແລະ ຄົນ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ.

ໃນກໍລະນີເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດສັດນ້ຳ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ເພື່ອໂຕ້ຕອບການລະບາດ ດັ່ງນີ້:

1. ທຳລາຍສັດນໍ້າ ທີ່ຍັງຢືນວ່າຕິດເຊື້ອພະຍາດສັດນໍ້າ;
2. ກັກ ຫຼື ທຳລາຍ ຊາກສັດນໍ້າ, ຜະລິດຕະພັນສັດນໍ້າ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຫຼື ວັດຖຸປະກອນ ຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຈະນຳເອົາເຊື້ອພະຍາດແຜ່ລາມໄປສູ່ເຂດອື່ນ;
3. ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພະຍາດ ໃນນໍ້າ, ດິນຜືນນໍ້າ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ທີ່ປົນເປື້ອນ ດ້ວຍເຊື້ອພະຍາດ;
4. ແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ຄວບຄຸມ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ ເປັນຕົ້ນ ຄົນ, ສັດນໍ້າ ແລະ ພາຫະນະຂົນສົ່ງຜະລິດຕະພັນສັດນໍ້າ ເຂົ້າ-ອອກ ເຂດທີ່ເກີດການລະບາດ;
5. ງົດການຂະຫຍາຍພັນສັດນໍ້າ ຢູ່ໃນເຂດທີ່ກຳລັງເກີດການລະບາດ;
6. ໃຫ້ຢາ ຫຼື ສານເຄມີ ເພື່ອປ້ອງກັນພະຍາດສັດນໍ້າ ໃນເຂດໃກ້ຄຽງ;
7. ເຝົ້າລະວັງພະຍາດ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມ ໃດໜຶ່ງ ໂດຍອີງຕາມການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ ໃນເຂດທີ່ເກີດການລະບາດ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ການລະບາດຂອງພະຍາດສະຫງົບລົງ;
8. ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມ ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດ.

ໃນກໍລະນີມີການນຳໃຊ້ຢາ ຫຼື ສານເຄມີ ເພື່ອຄວບຄຸມ ພະຍາດສັດນໍ້າທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ພາກທີ IV

ການຄົ້ນຄວ້າ, ການວິໄຈ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ

ກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ມາດຕາ 66 (ໃໝ່) ການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ແມ່ນ ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທົດລອງດ້ານວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍພັນ, ສືບພັນ, ພັນທຸກຳ, ການຈະເລີນເຕີບໂຕ, ລະບົບນິເວດ, ຄຸນປະໂຫຍດ, ການລ້ຽງ, ການຫາ, ການປຸງແຕ່ງ, ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດສັດນໍ້າ ລວມທັງການຊອກຫາຮູບແບບ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດດຳເນີນການ ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທົດລອງ ກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ພ້ອມທັງລົງທຶນສ້າງສະຖາບັນ ຫຼື ສູນຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການນຳເອົາຕົວຢ່າງສັດນໍ້າ ລວມທັງ ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ໄປຄົ້ນຄວ້າຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງອະນຸຍາດນຳກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຄົ້ນຄວ້າແລ້ວ ຕ້ອງສົ່ງຜົນການຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ.

ມາດຕາ 67 (ໃໝ່) ການວິໄຈກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ການວິໄຈກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານວິທະຍາສາດຂອງທ້ອງຜິວ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພຂອງ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບການປະມົງ ລວມທັງການວິໄຈນໍ້າ, ດິນຜືນນໍ້າ ແລະ ພະຍາດສັດນໍ້າ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການພັດທະນາໂຄງລ່າງຜືນຖານ, ວັດຖຸ, ເຕັກນິກ ລວມທັງ ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສຳລັບການວິໄຈ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ ພ້ອມທັງກຳນົດທ້ອງຜິວ ຫຼື ຮັບຮູ້ທ້ອງຜິວຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທ້ອງຜິວອ້າງອີງ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ດຳເນີນການວິໄຈ ຫຼື ສ້າງທ້ອງວິໄຈ ກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່) ການວິໄຈອາຫານສັດນ້ຳ

ການວິໄຈອາຫານສັດນ້ຳ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານວິທະຍາສາດຂອງທ້ອງວິໄຈ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານສັດນ້ຳ ກ່ຽວກັບໂປຣຕິນ, ເຍື່ອໄຍ, ໄຂມັນ, ແຮ່ທາດ, ວິຕາມິນ, ເຖົ້າ, ຜະລັງງານ, ຄວາມຊຸ່ມ, ອັດຕາການຍ່ອຍໄດ້ ຫຼື ດູດຊຶມ ແລະ ອື່ນໆ ລວມທັງການຊອກຄົ້ນຫາສານຕົກຄ້າງ, ສິ່ງປົນເປື້ອນ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຢູ່ໃນອາຫານສັດນ້ຳ ແລະ ວັດຖຸດິບອາຫານສັດນ້ຳ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ວັດຖຸ, ເຕັກນິກ ລວມທັງ ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສຳລັບການວິໄຈອາຫານສັດນ້ຳ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ອາຫານສັດນ້ຳໄດ້ມາດຕະຖານ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປອດໄພ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນການວິໄຈອາຫານສັດນ້ຳ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່) ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ

ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ແມ່ນ ບ່ອນເກັບກຳ, ສັງລວມ, ເກັບຮັກສາ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃນຮູບແບບເຈ້ຍ ແລະ ຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສ້າງ, ປັບປຸງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ລວມທັງ ການສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ ປັບປຸງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ໃຫ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ລວມທັງ ສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນໃນລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

**ພາກທີ V
ທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ**

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່) ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ໃຫ້ແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດນຳຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນຳຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່) ປະເພດທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ

ປະເພດທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຝາມສັດນ້ຳ, ຝາມຜິດນ້ຳ;
2. ການຫາສັດນ້ຳ;
3. ການລ້ຽງສັດນ້ຳໃນອ່າງຮັບ ຫຼື ອ່າງເກັບນ້ຳ;

4. ການຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍອຸປະກອນການປະມົງ;
5. ການຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ອາຫານສັດນ້ຳ;
6. ໂຮງງານປຸງແຕ່ງສັດນ້ຳ ແລະ ສາງເຢັນ ສຳລັບເກັບຮັກສາ ສັດນ້ຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດນ້ຳ;
7. ການຄ້າຂາຍ ສັດນ້ຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບການປະມົງ;
8. ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ສັດນ້ຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບການປະມົງ;
9. ສວນສັດນ້ຳ;
10. ທີ່ປຶກສາກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ;
11. ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຫຼື ສູນຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານການປະມົງ;
12. ທຸລະກິດອື່ນ ກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ.

ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 72 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ;
2. ມີເນື້ອທີ່, ທຶນ, ສິ່ງປຸກສ້າງ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ຢ່າງເໝາະສົມ;
3. ມີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ/ຫຼື ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ;
4. ມີນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານ ສັດນ້ຳ ຫຼື ການປະມົງ ລະດັບຊັ້ນກາງຂຶ້ນໄປ ທີ່ມີໃບຢັ້ງຢືນການຜ່ານການປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ ສຳລັບທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ;
5. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 73 (ໃໝ່) ເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ຕາມແບບຟົມທີ່ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ;
2. ສຳເນົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ;
3. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ/ຫຼື ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ;
4. ເອກະສານອື່ນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 74 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ເປັນ ຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ສາມາດອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໄດ້ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງ ຂໍພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ຂັ້ນຕອນ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ເອກະສານປະກອບໃນການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ.

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ ສອງປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້. ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ສາມາດໂອນ ຫຼື ມອບໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ການອະນຸຍາດ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກົດໝາຍ;
2. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
3. ຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການລະເມີດກົດໝາຍ ຂອງເຈົ້າທີ່ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ແລະ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ປະກອບສ່ວນ ທາງດ້ານທຶນ ຫຼື ແຮງງານ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
5. ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
6. ເສຍຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ) ການໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຈະຖືກໂຈະໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງ ຕາມການແຈ້ງເຕືອນແລ້ວ ໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົ່ງໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ການຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຈະຖືກຖອນໃນກໍລະນີຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງໂຈະ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດແລ້ວ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາກທີ VI

ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ແລະ ສະມາຄົມ ກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງ ກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ລັດ ສົ່ງເສີມການສ້າງຕັ້ງ ກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ສົ່ງເສີມ, ພັດທະນາການຜະລິດ, ການບໍລິການ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່, ເຂັ້ມແຂງ, ໜັ້ນຄົງ ແລະ ເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ.

ຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ລັດ ອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ບົນພື້ນຖານ ການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງສະມາຊິກ.

ຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະມາຄົມ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

**ພາກທີ VII
ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 81 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພິດຕິກໍາໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ນໍາໃຊ້ທາດເບື້ອ, ລະເບີດ, ອາວຸດ, ເຄື່ອງໄຟຝ້າ, ຄື້ນ, ເຄື່ອງແສງ, ສຽງ ເພື່ອຫາ ຫຼື ຈັບສັດນໍ້າ ແບບດັບສູນ;
2. ນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືຫາສັດນໍ້າ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເຮັດໃຫ້ສັດນໍ້າສູນພັນ ເຊັ່ນ ອວນ, ລີ່, ມອງຕາຖີ່, ໂຕ່ງ, ລອບຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ອື່ນໆ;
3. ຫາສັດນໍ້າ ຈາກແຫຼ່ງນໍ້າທໍາມະຊາດ ດ້ວຍການ ຕັນຫ້ວຍ, ໂສກ, ບຸ່ງ, ຄອງນໍ້າ, ຊຸດໜອງ ຫຼື ດູດໜອງທໍາມະຊາດທີ່ມີນໍ້າຕະຫຼອດປີ;
4. ຮັບເອົາ, ຊື້ ຂາຍ, ຄອບຄອງ ຫຼື ຂົນສົ່ງ ສັດນໍ້າບັນຊີ I ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ສ້າງສິ່ງກົດຂວາງທາງເດີນ ຂອງສັດນໍ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
6. ລ້ຽງ ແລະ/ຫຼື ປ່ອຍສັດນໍ້າ ຕ່າງຖິ່ນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທໍາລາຍສັດນໍ້າພື້ນເມືອງ ແລະ ລະບົບນິເວດ;
7. ບຸກຜິດນໍ້າ ທີ່ຈະເປັນການທໍາລາຍ ລະບົບນິເວດ ຫຼື ແຫຼ່ງລ້ຽງສັດນໍ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
8. ບຸກລຸກ ວັງສະຫງວນ ຫຼື ເຂດອະນຸລັກພັນສັດນໍ້າ, ເຂດປາອິ່, ແຫຼ່ງສັດນໍ້າວາງໄຂ່, ເຂດຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງລູກສັດນໍ້າໄວອ່ອນ;
9. ຫາສັດນໍ້າ ໃນລະດູວາງໄຂ່;
10. ບໍລິໂພກ, ຊື້ ຂາຍ ສັດນໍ້າ ທີ່ ຕາຍໂດຍບໍ່ຮູ້ສາເຫດ, ເປັນພະຍາດ ຫຼື ປົນເປື້ອນສານເຄມີຕົກຄ້າງ;
11. ມີພິດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 82 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ມີພິດຕິກໍາໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ດໍາເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການອະນຸຍາດ;
2. ໂອນ ຫຼື ມອບ ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນນໍາໃຊ້;
3. ຊື້ ຂາຍ, ຫາ, ນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງຜ່ານ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍ ສັດນໍ້າ, ຊາກ, ຊິ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດນໍ້າ, ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບການປະມົງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ນໍາໃຊ້ເອກະສານປອມ;
5. ນາບຊູ່, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ວາຈາທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ປະຕິເສດຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຫຼົບຫຼີກ, ບິດເບືອນ ຫຼື ຊຸກເຊື່ອງ ຂອງກາງ;
7. ໃຫ້ສິນບົນແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ມີພິດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ
ຫ້າມ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ມີຜິດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ພັກພວກຂອງຕົນ;
2. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ ຫຼື ທາງລັດຖະການ;
3. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາສິນບິນ;
4. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍຄວາມປະໝາດ, ເມີນເສີຍ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ;
5. ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດົງ, ປອມແປງເອກະສານ, ອອກເອກະສານ ຫຼື ທຳລາຍເອກະສານ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
6. ຮຽກເອົາ ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ນຳໃຊ້ລາຍຮັບວິຊາການ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
7. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VIII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

ວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ປະຈຳພື້ນທີ່ແຫຼ່ງນໍ້າ ຂຶ້ນກໍໄດ້ ຕາມການຕົກລົງຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ເປັນລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ໃຫ້ສັງຄົມ ແລະ ປະຊາຊົນ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ;
4. ຄຸ້ມຄອງ, ຮັບຮອງ ບັນຊີສັດນໍ້າ ທຸກປະເພດ ໃນ ສປປ ລາວ;

5. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
6. ອອກໃບຢັ້ງຢືນ ສາຍພັນ, ສຸຂະພາບ ຫຼື ສຸຂານາໄມ ສັດນໍ້າ;
7. ກຳນົດມາດຕະຖານເຕັກນິກກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ເປັນຕົ້ນ ການລ້ຽງ, ການຫາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ;
8. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
9. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
10. ອະນຸຍາດການ ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ສົ່ງຜ່ານ ສັດນໍ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າ ກ່ຽວກັບ ການປະມົງ;
11. ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບ ບຸກຄະລາກອນ ສຳລັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
12. ຮັບ, ຝິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດ ນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
13. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
14. ຝົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
15. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນ ປົກກະຕິ;
16. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ໃຫ້ສັງຄົມ ແລະ ປະຊາຊົນ;
3. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
4. ອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍສັດນໍ້າ ບັນຊີ I ແລະ ບັນຊີ II ລວມທັງ ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ລະຫວ່າງ ແຂວງຕໍ່ແຂວງ;
5. ອອກໃບຢັ້ງຢືນ ສຸຂະພາບ ຫຼື ສຸຂານາໄມ ສັດນໍ້າ;
6. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
7. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
8. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
9. ຮັບ, ຝິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
10. ສະເໜີການອະນຸຍາດການ ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກຄືນ ແລະ ສົ່ງຜ່ານ ສັດນໍ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າ ກ່ຽວກັບການປະມົງ;
11. ປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
12. ຝົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ;

13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຕໍ່ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
2. ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ໃຫ້ສັງຄົມ ແລະ ປະຊາຊົນ;
3. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
4. ອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍສັດນໍ້າ ບັນຊີ I ແລະ ບັນຊີ II ລວມທັງ ຊາກ, ຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ສັດນໍ້າ ລະຫວ່າງ ເມືອງຕໍ່ເມືອງ;
5. ອອກໃບຢັ້ງຢືນ ສຸຂະພາບ ຫຼື ສຸຂະນາໄມ ສັດນໍ້າ;
6. ຂຶ້ນບັນຊີຊາວປະມົງ;
7. ສະເໜີ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ພິຈາລະນາ ສ້າງວັງສະຫງວນ ຫຼື ເຂດປົກປັກຮັກສາ ສັດນໍ້າ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງຊື້ນໍ້າ, ຕິດຕາມ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຂດດັ່ງກ່າວ;
8. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
9. ສະເໜີ ສ້າງ, ບໍາລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
10. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
11. ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຕໍ່ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ແລະ ນໍາໃຊ້ ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ແມ່ນ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ແຕ່ລະຂັ້ນ ເພື່ອປະຈຳຢູ່ດ່ານ ຫຼື ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
2. ກວດກາ ສະຖານທີ່, ຄວາມຖືກຕ້ອງ ດ້ານເອກະສານ, ສັດນໍ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບການປະມົງ;
3. ກວດກາຊະນິດ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ນໍາໃຊ້ຫາສັດນໍ້າ ລວມທັງ ກວດກາລາດຕະວນ;
4. ເກັບຕົວຢ່າງຈາກສັດນໍ້າ, ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກ່ຽວກັບການປະມົງ ເພື່ອສົ່ງໄປວິໄຈ;
5. ລາຍງານກໍລະນີພົບພະຍາດສັດນໍ້າທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
6. ສັງລວມຂໍ້ມູນ ແລະ ຫຼັກຖານສິ່ງໃຫ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດໍາເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ;
7. ປະສານສົມທົບກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
8. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ມາດຕາ 90 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ

ອົງການກວດກາວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 84 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 91 (ໃໝ່) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາ ວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ ການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
3. ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ແລະ ການດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
4. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ;
5. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນ.

ມາດຕາ 92 (ປັບປຸງ) ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດໍາເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈໍາ ແລະ ມີກໍານົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດໍາເນີນກວດກາວຽກງານສັດນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ IX

ງົບປະມານ, ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ, ບັດເຈົ້າໜ້າທີ່, ຕາປະທັບ ແລະ ວັນປ່ອຍປາ ແລະ ສັດນ້ຳ ແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ) ງົບປະມານ

ງົບປະມານນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້;
3. ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ລາຍຮັບອື່ນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ງົບປະມານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 94 (ປັບປຸງ) ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ, ບັດເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຕາປະທັບ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ມີເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ, ບັດສະເພາະ ແລະ ຕາປະທັບ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສັດນ້ຳ ແລະ ການປະມົງ ໂດຍກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ) ວັນປ່ອຍປາ ແລະ ສັດນ້ຳແຫ່ງຊາດ

ລັດ ກຳນົດເອົາວັນທີ 13 ກໍລະກົດ ຂອງທຸກປີ ເປັນວັນປ່ອຍປາ ແລະ ສັດນ້ຳແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາສັດນ້ຳ ໃຫ້ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ພາກທີ X

ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 96 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການເປັນແບບຢ່າງໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາສັດນ້ຳ, ປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ເຂດອະນຸລັກພັນສັດນ້ຳ, ວັງສະຫງວນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 97 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ XI

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 98 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 99 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 2 ຕຸລາ 2023 ພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະມົງ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 9 ກໍລະກົດ 2009.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສິມພອນ ພິມວິຫານ